На дводневној конференцији европских покрета за мир и Секретаријата Светског савета за мир (World Peace Council) одржаној 17. и 18. октобра 2011. у згдању Европског парламента у Брислу, потврђена је принципијелна осуда илегалне сецесије српске покрајине Косово и Метохија. Оцењено је да тај акт који су, нажалост, подржале најутицајније чланице Европске уније и НАТО, представља акт грубог кршења Повеље ОУН и Завршног документа ОЕБС-а (КЕБС-а), без преседана, и извор сталне опасности по мир и стабилност. Осуђен тероризам, систематско насиље и свакодневно угрожавање основних људских права незаштићеног српског становништва коме прети нови вал етничког чишћења. Изражена је дубока забринутост што за етничко чишћење, масовне погроме, трговину људским органима и друге тешке злочине против Срба, још увек нико није одговарао.

Осуђена је злоупотреба мандата мисија УН и ЕУ (УНМИК, КФОР, ЕУЛЕКС) које, кршењем одлука СБ УН и Устава Србије, делују као инструменти стварања и насилног наметања илегалне квази државе Косово. Изражена је најдубља забринутост због употребе оружја снага појединих чланица НАТО у саставу КФОР-а и због нових претњи силом према цивилном српском становништву на Северу Покрајине, као и пуна солидарност са мирним напорима и решеношћу Срба да не прихвате албанску полицију и царину на државној територији Србије.

Дата је подршка мирном и трајном политичком решењу које је могуће постићи само целовитом и доследном применом резолуције СБ УН 1244 којом се гарантује суверенитет и територијални интегритет Србије. Осуђен је метод притисака и уцена водећих чланица ЕУ и НАТО које настоје да изнуде пузеће признање насилног одузимања Косова и Метохије. Истакнута је одговорност УН, ЕУ, СЕ и других међународних тела да обезбеде услове за слободан, безбедан и достојанствен повратак преко 200.000 Срба и других не-Абанаца протераних са Косова и Метохије у периоду после успостављања мандата УН 1999.

На Конференцији у Брислу анализирана су актуелна политичка, безбедносна, економска и социјална кретања у свету и њихов одраз на перпективе мира, безбедности и развоја. Осуђена је политика агресије и војних интервенција почев од агресије НАТО на Југославију 1999, преко Авганистана и Ирака, до Либије. Изражена је дубока забринутост због ширења политике притисака, војних претњи и грубог мешавња у унутрашње послове других земаља под лажним изговорима. Оцењено је да политика

милитаризације и војног интервенционизма има за циљ да се силом изврши прерасподела природних богатстава, пре свега, енергетских, затим, тржишта и стратешких комуникација и позиција. Оцењено је да је светска економска криза последица функционисања либералног, корпорацијског система при чему најбогатије земље свим средствима настоје да последице кризе пребаце на леђа мање развијених и сиромашних. Томе се прилагођавају војне доктрине и планови развијених земаља и њихових војних савеза. Изражена је солидарност са оправданим захтевима маса широм света, за променама које ће спречити бесконачно сиромашење огромне већине и необуздано богаћење узаног слоја плутократије.

С друге стране, констатовано је да су у току дубоке историјске промене у глобалном распореду економске и политичке моћи. Те промене илуструју појава и јачање утицаја Шангајског савеза, повезивање земаља растућих економија у оквиру БРИКС-а, активност Групе-20, иницијативе за формирањем Евро-азијске економске интеграције и многе друге. Оне указују да је на помолу нова фаза у развоју светских односа коју ће, за разлику од последње декаде 20. века, карактерисати мултиполарност. У тим условима мировни покрети се боре за демократизацију међународних односа, поштовање основних принципа међународног права, већу улогу мултилатерализма, укидање страних војних база и преусмеравање растућих војних издатака у развој. Позитивне промене у светским односима, оцењено је, неће ићи праволинијски, поготову, не без отпора. НАТО као институција хладног рата, уз све реформе, проширења, нове програме и политичке димензије, остаје офанзивни војни свез за очување привилегованог положаја најбогатијих и реална опасност за друге. НАТО је фактор отпора неминовним дубоким променама ка мултиполаризму и демократизацији међународних односа и зато мировних покрети и Светски савет за мир захтевају његово укидање.

Светски савет за мир је придружени члан ECOSOC-а (Економско социјалног савета УН) и обједињава мировне покрете из већине чланица светске организације. Конференцији у Брислу присуствовали су представници мировних покрета 27 земаља Европе, затим, Индије, САД, Канаде, Бразила. Београдски форум за свет равноправних је члан Светског савета за мир.

(НСПМ)